

Poul Dam (SF):

Man kan efter min mening ikke have noget imod gennemførelsen af dette lille og yderst beskedne lovforslag, men måske nok stille spørgsmålstejn ved, om det overhovedet er relevant at gennemføre en ændring af denne størrelsesorden. Når man tænker på, at den lov, der nu foreslås ændret, blev gennemført i 1970, altså for 5 år siden, så er der vel grund til at bemærke sig, at priser og omkostninger er steget vældigt i den forløbne tid, at dagspressens omkostninger og dermed dagspressens vanskeligheder er steget meget stærkt.

Spørgsmålet er, om ikke der i øjeblikket er grund til på en helt anderledes dybtgående måde at drøfte, om dagspressen har mulighed for at opfylde sine funktioner. Vi er jo nået til den interessante situation, at der ikke er noget politisk parti, der har en landsdækkende dagspresse, som på rimelig måde kan gøre rede for partiets synspunkter over for de vægere, som partierne har. Der er enkelte partier, der har en enkelt avis, som har en vis udbredelse også i provinsen. Der er andre aviser, der er andre partier, der har en vis dækning i en meget stor del af provinsen, men ikke har en ordentlig dækning i hovedstaden — det gælder f. eks. partiet venstre — og der er selvfølgelig partier, som kan være glade for, at de ikke har nogen presse til at fortælle om, hvad det er, de foretager sig, og jeg går ud fra, at det er dette synspunkt der gør, at fremskridtspartiet er glad for, at det mangler et dagblad.

Men bortset fra denne specielle interesse, som fremskridtspartiet har i, at der ikke fortæles om, hvad det foretager sig, så må det nok siges, at det er en overordentlig ulykkelig situation for opinionen, for debatten, at de politiske partier er henvist til at få deres synspunkter frem gennem Danmarks radio. Det er et udmærket foretagende, hvilket det ville være urimeligt, at jeg som radiorådsmedlem benægtede, men det er alligevel et monopolforetagende, hvor man ikke kan regne med, at partiernes synspunkter kommer tilstrækkelig alsidigt og tilstrækkelig varieret frem. Det vil sige, at den demokratiske opgave, som dagspressen tidligere opfyldte, ikke rigtig opfyldes af nogen som helst i vore dage, og der er derfor megen grund til at spørge alment — jeg forlanger ikke noget svar fra den højtærede

statsminister i dag — hvad vi overhovedet kan gøre for at få skabt et mediegrundlag for en virkelig alsidig debat, hvor alle synspunkter kan komme frem i et møde med hinanden, i en konfrontation, som kan gøre det rimeligt at tale om, at der virkelig foregår en offentlig debat her i landet.

Der er altså efter vores mening grund til at snakke meget mere om disse spørgsmål. Foreløbig vil vi da gerne være med til at gennemføre dette lille, meget beskedne forslag, som regeringen ud fra sin velkendte beskedenhed har foreslået os at få gennemført.

Poul H. Møller (KrF):

Vor ordfører er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor på kristeligt folkepartis vegne tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Vi ser også nødvendigheden af, at man i et rigt demokratisk samfund har en fri presse, og vi synes, at det er en rimelig regulering, der finder sted af tilskuddet, ligesom vi finder det godt, at man udvider finansieringsinstitutets beføjelser, således at man også kan yde tilskud til produktudvikling og markedsforskning og måske også ad denne vej komme den betrængte presse til hjælp.

Vi kan gå ind for lovforslaget.

Fuglsang (DKP):

Vi kan også støtte lovforslaget. Udtrykt i kroner og øre er det jo ikke et af de mest vægtige, men sådan som for øvrigt også debatten her i dag viser, ligger der alligevel en hel del principielt politisk i den stillingtagen til et sådant forslag og det, det dækker. Det er nemlig ikke, sådan som f. eks. fremskridtspartiets taler sagde, et spørgsmål blot af forretningsmæssig art, om, hvordan man klarer sig økonomisk, hvilken forrentning man får ud af sine penge, men det er i virkeligheden et spørgsmål om at sikre en så bred offentlig information og en så bred offentlig debat som muligt. Det har man jo også erkendt i andre lande. Man ved jo, at også i vore nordiske broderlande støtter man pressen netop ud fra de synspunkter, jeg har nævnt her. Det kan nemlig ikke være rigtigt, med den rolle som massemedierne spiller for at danne det, man kalder den offent-